

ŚRODA- 15.04.

I. „Zabawy logopedyczne”- usprawnianie narządów mowy

Dziś proponuję wykonanie z dzieckiem kilku poniższych zabaw:

→ Zabawa usprawniająca język, wargi, policzki: ”Jak jęczyczek został żeglarzem”.

Rodzic/opiekun czyta tekst opowiadania, pokazuje ruchy języka, warg, opisane w nawiasach a dziecko naśladuje te ruchy.

Pewnego dnia jęczyczek wybrał się nad jezioro (kląskanie). Zobaczył łódkę, otworzył kłódkę (otwieramy usta), wsunął kluczyk (język na brodę) i już gotowe. Wsiadł do łódki (kląskanie). Chwytał prawe, potem lewe wiosło (ruch wahadłowy języka do kącików ust). Wiosłował na zmianę prawym i lewym wiosłem (wypychanie prawego i lewego policzka). Zmęczył się, więc chwile odpoczął. Spojrzał w górę (język dotyka górnej wargi), zobaczył długi sznur łabędzi (oblizywanie górnej i dolnej wargi) Postanowił policzyć ptaki (liczenie górnych i dolnych zębów). Nieco dalej nadciągały ciemne obłoki (oblizywanie podniebienia). Jęczyczek bał się, że dopadnie go deszcz. Postanowił wracać Wiosłował prawym i lewym wiosłem(wypychanie lewego i prawego policzka), co chwilę ocierając pot z czoła(dotykanie górnych i dolnych dziąseł). Dopiero wtedy zauważył przy łódce silnik. Odłożył wiosła (oblizywanie górnej i dolnej wargi) i włączył silnik(brrrr) i szczęśliwie dopłynął do brzegu.

→ Zabawa: ”ZOO”

Pewnego dnia jęczyczek wybrał się do ZOO. Spacerował od klatki do klatki (mówimy; tup, tup). W pierwszej klatce zobaczył małpy, które skakały po gałęziach (dotykamy czubkiem języka na przemian dolnych i górnych zębów), zjadały banany (poruszamy buzią jakbyśmy coś jedli), wydają małpie okrzyki (wołamy; gu, gu). W drugiej klatce mieszkał wilk. Był bardzo zły- pokazywał zębiska (pokazujemy zęby w szerokim uśmiechu i warczał (wrr). W trzeciej klatce osiołek wydawał osiołkowe odgłosy (i-u,i-u) i skakał, wymachując kopytkami (dotykamy językiem podniebienia). Następnie pan jęczyczek spotkał węża. Wąż syczał(ssssss) i wił się (wolno wysuwamy język z buzi ruchem wahadłowym – od prawej do lewej). Pan jęczyczek odwiedził słonia. Słoń chwalił się zwinną trąbą (robimy rurkę z języka). Potem

poszedł obejrzeć krokodyla, który głośno kłapał paszczą (otwieramy i zamykamy wargi wyciągnięte do przodu). Następnie powędrował do klatek hien. Cóż tam porabia? Jak zwykle ma dobry humor i się śmieje (śmiejemy się hi, hi, ha, ha, he, he). Pan języczek był już bardzo zmęczony. Teraz czas na lody. Ech, pyszne te lody (wykonujemy językiem ruchy przypominające lizanie lodów, następnie oblizujemy wargi ruchem okrężnym).

→ „Rymy w zagrodzie”

Wiersz ten można wykorzystać do ćwiczeń słuchowych. Zadaniem dziecka jest odgadywanie brakujących rymów (słowa w nawiasach oznaczone gwiazdką).

Raz na grzędzie bura kurka

nastroszyła swoje...(piórka)*

Inna kurka głośno gdacze

Żółta kaczka pięknie...(kwacze).*

Baran po swojemu beczy,

koza w kozie z żalem...(meczy).*

Gniady konik w stajni hula,

pszczołki lecą wprost do...(ula).*

traktor w polu głośno huczy,

a na łące krówka...(muczy)*

gdy wróbelki nam ćwierkają,

dzieci rymy...(dobierają).

II – ZESTAW ĆWICZEŃ GIMNASTYCZNYCH NR 25- WG R.

LABANA

Przybory: Skakanki. W przypadku braku skakanek można wykorzystać dwie dłuższe związane ze sobą apaszki.

1. „Witamy części naszego ciała” – dotykanie jedną częścią ciała do drugiej np. łokieć wita się z piętą, czoło wita się z kolanem, pięta wita się z nogi. Dzieci dobierają się w pary i witają się ze sobą różnymi częściami ciała np.: czołami, plecami kolanem drugiej kolanami.

2. Kształtowanie poczucia rytmu

* „Rytmiczny chód” – dzieci maszerują po kole, zgodnie z wystukiwanym przez rodzica rytmem (wolny, szybki, bardzo szybki).

* Rodzic rozdaje dzieciom grzechotki.

* „Wystukiwanie rytmu”- każde dziecko posiada dwa przybory. Rytmiczne uderzanie przyborami o siebie: 4 x przed sobą, 4 x za sobą, 4 x nad głową nad głową, 4 x o kolana, 4 x przy lewej stopie, 4 x przy prawej stopie. Przysiad – rytmiczne uderzanie grzechotkami o podłogę 4 x przed sobą, podskok w górę z równoczesnym wznosem ramion uderzając grzechotkami o siebie.

* „Bieg między grzechotkami” – grzechotki ułożone na dywanie w dowolnym miejscu. Dzieci biegają tak, aby nie przewrócić przyborów. Na sygnał siadają w siadzie skrzyżnym przy swojej grzechotce i rytmicznie uderzają grzechotkami o podłogę 4 razy.

* Dzieci odkładają do pojemnika jedną grzechotkę.

* „Zabawa z grzechotką” – dzieci podczas czworakowania przesuwają grzechotkę raz jedną raz drugą ręką. Na sygnał wstają i wykonują zadanie podane przez rodzica np. wygrywają usłyszany rytm, przekładają grzechotkę pod kolanem nogi wzniesionej, wykonują w dowolny sposób piruet.

* „Postaw grzechotkę, zabierz grzechotkę” - w siadzie skrzyżnym dzieci jedną ręką stawiają grzechotkę, a druga ręką zabiera ją i stawia po drugiej stronie tułowia i odwrotnie.

* Zmiana przyborów.

* Wyczucie ciężaru.

* „Wstążka lekka i ciężka” - Zabawa wstążkami wg własnego pomysłu. Dzieci bawią się wstążkami dając wyraz jej lekkości, następnie naśladują podnoszenie „grubego i ciężkiego drąga”.

* Wycucie przestrzeni. Współdziałanie z partnerem.

„Taniec” – rozwijanie obszerności ruchów. Ćwiczenie w parach. Taniec dowolny w rytm muzyki. Gdy muzyka milknie, dzieci odnajdują swojego partnera. Dzieci dostosowują szybkość ruchów do tempa muzyki.

* „Tęcza” – wycucie przestrzeni. Siad na piętach. Skłony w bok – „malowanie tęczy” wstążkami.

3. Rozwijanie wycucia płynności ruchów i ciężaru ciała w przestrzeni i czasie.

* „Pszczółki” – zabawa. Formowanie ze wstążki kwiatka (wg wyobraźni dziecka), dzieci zamieniają się w pszczołki. Podczas słyszanych dźwięków tamburyna „pszczołki” „latają” po sali. Gdy dźwięk milknie „pszczołki” zatrzymują się na kwiatku.

* „Zabawa w koło” – wycucie przestrzeni. Bieganie wokół ułożonej w koło wstążki, a następnie odpoczynek w środku.

Odpoczynek. Relaks

* „Relaks przy muzyce” – ćwiczenie uspokajające. Dzieci składają wstążki do pojemnika. Kładą się na dywanie i słuchają spokojnej muzyki, miarowo oddychając.

◆ **Dzisiaj proponuję wykonanie zadań w Karty pracy 3 – str. 45(obie strony).**

◆ **Dla chętnych dzieci – Księga zabaw z literami – str. 65 (Zachęcam do podkreślania ołówkiem litery „Y,y’).**